Anul V NO. 12 — Patru pagini: 3 lei exemplarul — 29 Noembrie 1937

IDEEA NAȚIONALĂ

Abonamente:
Abonamentul pe un an 120 lei
Pe jumătate de an 60 „
Instituții și sprijinitori 500 „

„Manifestul nostru este această uriașă jertfă a generației noastre, acest mormînt al camaradului și fratelui meu Moța, al camaradului și fratelui nostru Marin. Mai mult decît aceasta, generația noastră nu mai are nimic de sous poporului romîn, nici acum și niciodată"
CORNELIU ZELEA CODREANU

Director: N. N. Manolescu
Redacția și Ad-ția: Str. Carol I No. 58 Buzău

PROPAGANDA ELECTORALA

A început!

Se arată semne electorale, manifeste, se țin întruniri.

Și pe măsură ce ne apropiem de data fatală a alegerilor se revarsă puhoiu de hârtie, curge potop de vorbe.

1. Deoparte în lumea democrației:

Se vor ataca din nou adversarii, fie prin manifestele scrise, fie prin cuvântările dela întruniri. Atâția se vor lăuda c'au adus fericirea'n țară; iar alții vor plânge cu lacrămi false, că-i mare nenorocire dacă nu sunt ei aleși. Promisiuni cât mai multe și mai năstrujnice... Iar ca încheere, butoiul cu vin ori vadra de țuică și ceva mizilic.

Val de minciuni și alcool, conștiințe amorțite.

Înțelegerea între politician și alegător se socotește încheiată.

2. De altă parte:

Vin niște *„nebuni"* în propagandă, unii tineri, alții mai în vârstă.

Se așează ordonat într'un patrat, fac rugăciune, pomenesc pe morții lor căzuți pentru redeșteptarea Țării.

Vorbesc puțin. Nu atacă pe nimeni. Nu fac promisiuni. Cer pedeapsă pentru hoți și trădători, se obligă să muncească și să jertfească neîncetat pentru Cruce, Rege și Țară.

De băutură și mâncare, nici pomeneală.

In schimb cântă, cântă de umplu văzduhul. Și cântecul lor are ceva răscolitor, ceva frate cu pământul, cu inima, cu cerul.

Așa fac *„legionarii"* din partidul *„Totul pentru Țară"*.

Nu-i această propagandă a lor, față de acelorlalți, o *„nebunie?"*

Da, o *„sfântă nebunie"* însă, care ridică viața... politică pe culmile cele mai înalte, *pe culmile moralei!*

Păr. T. Bratu

PENTRU CE LUPTĂ „TOTUL PENTRU ȚARĂ"?

Legiunea este comunitatea spirituală a tuturor romînilor care cred că romînul trebue să rămînă și în viitor luptător al Crucii și al neamului — precum a fost în trecutul de glorie, sub Ștefan cel Mare sau Mircea cel Bătrîn — și care recunosc ca autoritate supremă spirituală pe Căpitan.

Partidul **„Totul pentru Țară"** este numai expresiunea politică a Legiunii. O parte din tot. Totul este mișcarea legionară sau Legiunea, care e o mișcare spirituală, o credință ce nu poate fi cuprinsă în întregime într'o formulă sau organizație politică, cum este **„Totul pentru Țară"**.

O dovadă, în sprijinul spuselor noastre e faptul că **batalionul comerțului legionar**, de sub directa conducere a Căpitanului, nu ia parte la alegeri. Nici unul din legionarii, care au primit misiuni în diferitele întreprinderi comerciale nu-și părăsește postul.

Legiunea cuprinde, așa dar, pe lîngă partidul **„Totul pentru Țară"** — care este exponentul ei politic și principalul instrument al luptei pentru înfăptuirea crezului legionar, — și alte organizațiuni sau manifestări, cum e de exemplu, batalionul comerțului ce reprezintă aspectul sau exponentul economic al Legiunii.

Fiindcă orice manifestare legionară are la temelie **credința Legionarismului**, observăm ca o trăsătură comună a tuturor manifestărilor legionare, fie ele politice sau economice ori de altfel, spiritualitatea legionară. Această spiritualitate e covîrșitoare și formează originalitatea și **valoarea unică** a manifestărilor celor mai diverse care se armonizează, se reduc la unitate prin faptul că mărturisesc un singur suflet — sufletul romînesc legionar modelat după sufletul Căpitanului — și o singură concepție de viață: concepția Legionarismului caracterizată prin **armonizarea supremă a ideii naționale, eroice, cu ideea creștină.**

N. N. Manolescu

Continuare în pag. 3-a

Partidul „Totul pentru Țară" org. Buzău, a contestat operațiunea depunerii listelor de candidați

Se cunoaște modul în care s'au primit listele de candidați la Trib. Buzău. Partidul „Totul pentru Țară" a făcut în această privință următoarea contestație adresată Com. Centrale Electorale:

Domnule Prezident,

In contra numărului de ordine al listei de candidați, ce s'a atribuit Partidului „Totul pentru Țară" de către Prezidentul Biroului Electoral al Județului Buzău, facem contestație, în termen, pentru următoarele motive:

1. Deși am fost cei dintîiu în sala Tribunalului Buzău, pentru depunerea listei de candidați a partidului „Totul pentru Țară", totuși Domnul Prezident a dispus, și'n contra legii electorale și'n contra obiceiului său din trecut, să întrebuințeze sorțul pentru stabilirea numărului de ordine pe lista candidaturilor. In adevăr, dacă în toate alegerile din trecut, același Domn Prezident n'a recurs nici o dată la sorți, deastă dată, schimbînd, sistemul, ne dă de bănuit că singura justificare a procedurei sale n'ar putea fi decît *faptul*, peste care nu se putea trece și anume, că partidul „Totul pentru Țară" *îndrăznise să fie cel dintâi prezent* pentru înscrierea pe liste.

2. Chiar în acest sistem nou, pe care Domnia Sa îl introduce pentru întâia oară în Buzău, procedura adoptată e vădit părtinitoare față de anumite partide și revoltător de nedreaptă față de partidul „Totul pentru Țară". Astfel, Domnia Sa, însoțit de grefier, intră în sala de ședință a Tribunalului, pe la ora 9, în dimineața zilei de 20 Noembrie a. c. și primește, cele 5 liste de candidați ale celor 5 partide prezente: partidul „Totul pentru Țară", Național-Liberal, Național Creștin, Național-Țărănesc și Național-Liberal de sub conducerea domnului Gh. Brătianu. Și după ce le primește pe toate și are grija să anunțe că sorțul va hotărî ordinea lor numerică, se retrage, restituind și listele, sub pretextul că încă nu are Monitorul Oficial cu dizolvarea Parlamentului și convocarea noului Colegiu Electoral.

Dar atunci naște întrebarea: pentru ce se prezentase în sala de ședință, pentru ce primise cele 5 liste ale partidelor prezente și pentru ce anunțase că va trage la sorți, dacă, în adevăr în acel moment, în mod legal, pentru D-sa, nu începuse încă operațiunea Biroului Electoral, întrucît nu fusese dizolvat nici Parlamentul nici convocat Colegiul Electoral?

Const. Napoleon Popescu

Continuare în pag. 2-a

Legiunea în alegeri

Sîmbăta trecută partidele politice au depus listele de candidaturi pentru Cameră și Senat în alegerile generale.

Atunci a depus listele sale și partidul „Totul pentru Țară" care, observați bine, nu și-a adăogat în coadă niciun „național"...

Cum s'au definitivat candidaturile tuturor partidelor dornice de a ferici țara, o știe oricine. Că multe supărări au mai produs și, în multe părți, chiar sfâșiere...

— Cum se poate, Dom'le, să mă treacă pe mine cu vederea, eu care am muncit pentru organizație, care-am făcut și-am dres... Eu care am atîta popularitate... în sfîrșit, eu care... Eu...

Numai la „Totul pentru Țară" nu au existat asemenea văicăreli și nu vor exista. Deoarece Căpitanul e știe și-o spune precis: Parlamentul nu e o răsplată ci o datorie, un teren de luptă. Acolo vor merge cei mai buni dintre noi nu pentru a-și recupera cheltuelile făcute cu o politică de rechiu, sistem brevetat de democrație, ci pentru a cîștiga ceace alții au sfărîmat de mult: demnitatea unui neam exploatat de tîlharii votului universal și de demagogi.

Și Căpitanul a făcut alegerea candidaților și bine a făcut-o!

O, dar să fi văzut cîtă grijă ne purtau celelalte partide, nouă, în ceace privește pe șeful de județ și candidaturile celor din alte județe.

— Adică, dece șeful de județ să fie ultimul pe liste? Și dece să candideze în județul nostru cineșile cine? Alegătorii votează pe d. X sau pe d. Y pentrucă e „de-al lor", cunoscut, și pentrucă ei înșiși vor să-l aleagă pentru a-i „servi" mai tîrziu cu cîte o chestiune...

Iată, Căpitanul a sfărîmat și de data aceasta prejudecățile unei lumi învechite. El știe că votul nu trebue dat pentru un interes personal fiecărui alegător, ci votul înseamnă o aderență la o idee salvatoare pentru Patrie. Deocamdată, nici nu va ruga pe cineva să voteze cu „Totul pentru Țară", nici nu-i va promite marea cu sarea. Cine va vota cu Legiunea, o va face din proprie și nestrămutată convingere și fără pretenții viitoare. *De altfel* nu se aplică în bătălia electorală a Legiunii...

Ce să mai spunem despre operația depunerii listelor? Normal și legal este ca acela care se prezintă întîiul cu lista de candidaturi să fie întîiul și pe buletinul de vot. *Așa e legea!* Lucrurile nu s'au prea întîmplat însă conform legii, deoarece deodată, de ex. în Buzău, liberalii își descoperă veleități umanitare și încearcă tranzacții cu celelalte partide pe care le aranjează ei, anticipat, pe buletinul de vot, după criterii personale... Numai că „Totul pentru Țară" e un partid la care nu merg asemenea tranzacții și, vrînd nevrînd trebue să se tragă la sorți. Sorțul este în genere bucluceș și de data aceasta deadreptul *ilegal*. El este cîteodată corectat de liste camuflate care se fac pe loc, sub privirea iertătoare a zeiței Themis... E și lista camuflată un fel de ascundere după deget, dar nu demonstrează decît modul în care unele partide înțeleg să frecă la luptă dreaptă (?), pentru fericirea alegătorilor. „Totul pentru Țară" nu are nimic de camuflat! Oricum, ei tot va învinge...

In campania electorală care s'a început ordinul Căpitanului a fost scurt și cuprinzător: „Nu insultați! Nu atacați! Nu criticați! „O nouă răsturnare a vechii concepții de cum se duce o campanie electorală, cînd toată lumea se așteaptă să se blameze unii pe alții, să-și arunce mahalagește cuvinte de ocară, să se mănînce între ei precum cîinii la răsplatie pentru același ciolan: puterea.

Toate le vor face democrații. Legiunea însă va trece în viu și aspru pas peste acest mod de a cîștiga o bătălie. Ea știe că nu critica și insulta au creiat vreodată ceva, ci fapta. Făgăduieli? La ce bun. Programe? S'au făcut pînă acum altele care au fost nerealizate. Atacuri? Nu slujesc la nimic în clipele de față. A, cînd va veni ceasul socotelilor toate vor fi luate dela început și sancționate după merit!

Pînă atunci — *doar cu o singură excepție*, scoate a oricărei vrerî de a ofensa demnitatea legionară — „Totul pentru Țară" va duce o campanie electorală sub semnul cuvintelor Căpitanului, în voie bună și *în cinstea* biruinței.

Dem. Ilescu

Asediații dela Rîpa Galbenă

O chemare (IV)

de Nicolae Păun

In urma circularei dată de Căpitan, ce se publicase în ziare Ion Crioganu a anunțat studenții și legionarii din Iași că se va oficia un parastas în memoria acestui camarad, primul căzut.

După cum era și firesc, așa precum am arătat în folletonul precedent, toată lumea legionară era revoltată împotriva asasinării lui Virgil Teodorescu. Studențimea legionară se revoltase și mai mult, fiind că cel răpus făcuse parte din corpul ei.

Mi-este foarte greu acum, să pot expune întocmai starea de spirit din Iași, în urma acestui asasinat. Însă pentruca cititorii acestor rînduri să poată înțelege revolta aceasta, redau aproape în întregime chemarea către studențimea din Iași, semnată de I. Crioganu.

Sîmbătă 25 Noembrie, pe la orele 12, în tot orașul s'a răspîndit această chemare, tipărită îngrijit cu un chenar negru, în semn de doliu. Iată conținutul:

„Studenți Creștini,

Banditii mascați din fruntea guvernului de abdicare morală și sinucidere națională au trecut dela schingiuiri la asasinat.

Un popor creștin, din mijlocul căruia s'au sacrificat 800.000 eroi, pentru libertatea națională, trece prin clipe de umilință, pe cari istoria țărei nu le-a cunoscut nici sub cea mai degradantă ocupație străină...

Jidanii ordonă la Paris și Londra. Duca înțeapă cu arma din București. Slugile nemernice apasă cu mîna pe trăgaci la Constanța.

Din mănunchiul conștiințelor vii, care afirmă forța lăuntrică din adîncul cărnii, prin puterea lui D-zeu s'a născut poporul romînesc, se desprinde cîte o floare și cade jertfă pe altarul Patriei, — floarea tinerimei romîne.

Inainte de răsăritul soarelui purtător de biruință legionară, studentul Virgil Teodorescu, cade împușcat mișelește, pe la spate de guvernul Duca fără putință de apărare.

TRIBUNA MUNCII NAȚIONALE

Mecanicii și impiegații

de mișcare sunt despotizați de conducătorii lor pentru cari muncesc. Dacă munca stă să plângă și de mare răspundere, el și trebuie să știe calitatea pe cari o pune spre a putea să și dea silința cuvenită. Dacă munca stă să plângă și de mare răspundere, el și trebuie să știe calitatea pe cari o pune spre a putea să și dea silința cuvenită. Dacă munca stă să plângă și de mare răspundere, el și trebuie să știe calitatea pe cari o pune spre a putea să și dea silința cuvenită.

PENTRU CE LUPTĂ „TOTUL PENTRU ȚARĂ“?

Urmare din pagina 1-a

Ca orice manifestare legionară, partidul **„Totul pentru Țară“** se înfățișează în toate atitudinile și mișcările lui cu o spiritualitate predomnitoare ce s'avîntă spre înălțimi ca brazii înalți deasupra celorlalte esențe ale codrilor.

Pe cînd celelalte partide sau grupări politice, care se întrec în a capta încrederea alegătorilor, pretind că luptă pentru reforme imediate cu un caracter material, concret, cum ar fi de pildă protecția muncii românești sau valorificarea produselor agricole ș. a, partidul **„Totul pentru Țară“** coboară în lupta electorală pentru a afirma în plan politic, concepția de viață a Legionarismului.

El luptă, după cum a spus Căpitanul în apelul său dela Casa Verde, **„pentru credința noastră, pentru viitorul de dreptate și mărire a acestui neam și pentru asigurarea poporului nostru viitor în țara noastră“.**

Cuvîntul Căpitanului gonește pîclele fățărniciei și miasmele politicianismului care se tîrăsc atît de jos și încearcă să ne acopere și să ne limiteze **orizontul național** la clipa și ziua de azi. Credința și iubirea noastră de neam este proectată cu putere în viitor. Legionarii din **„Totul pentru Țară“** luptă nu pentru a cîrpi sau drege o lume veche, gata să se prăbușească sub greutatea păcatelor și nedreptăților ei, ci pentru a deschide drum spre puterea de stat unei lumi nouă, în curs de înfăptuire, pentru a aduce la conducerea nației lumea verde, legionară, care a răsărit odată cu Căpitanul la chemarea istoriei, pentru a făuri istorie, pentru a făuri singura așezare politică, socială și economică ce convine poporului romîn acum și totdeauna: STATUL LEGIONAR.

Nu pentru satisfacerea unor nevoi imediate ale noastre, Românii de azi, luptă Legiunea ci pentru **„asigurarea poporului nostru viitor în țara noastră“.** Pe cînd celelalte partide, infectate de mentalitatea materialistă democratică, răsturnînd concepția normală a misiunii Statului, urmăresc satisfacerea intereselor sau nevoilor imediate, cu excluderea celor de ordin spiritual, ale unei infime părți din generația actuală: partizanii — partidul **„Totul pentru Țară“**, redresînd concepția despre misiunea Statului, se întemeiază pe acei din generația actuală care sunt destul de curați și demni spre a face legătura cu generațiile viitoare ale neamului rominesc, **a cărui definitivă așezare în istorie și în lume nu se va putea înfăptui decît pe temeiul jertfelor consimțite pentru neam atît ale noastre, cei de azi, cît și ale urmașilor noștri.** La aceasta nu se va putea ajunge decît printr'o mare revoluție în spirite, printr'o revoluție care, pornind dela sufletul Căpitanului și al întemeietorilor Legiunii, se va întinde pînă la toate sufletele românești de acum și din viitor: **trăirea în credință și supunere față de Hristos și față de Neamul Românesc.**

Oricît de sumar ar fi schițate, în rîndurile de mai sus, înfățișarea și tendințele partidului **„Totul pentru Țară“** ele sunt deajuns credem pentru a face vădite: 1. Deosebirea esențială de natură spirituală, dintre partidul **„Totul pentru Țară“** și celelalte partide românești 2. Superioritatea lui și 3. Necesitatea lui în istorie.

Pentru oricine are ochi de văzut și urechi de auzit afirmațiunile noastre dela punctele 1, 2 și 3 nu mai au nevoe să fie demonstrate. Sunt, după zece ani de luptă a Legiunii, **evidente.**

Cît despre rădăcinile Legionarismului în istoria noastră națională și necesitatea istorică a Legiunii, credem că e potrivit să amintim aci următorul fragment din **„Testamentul lui Ștefan-cel Bun Domnul Țării Moldovei“** citat de Al. Russo în fruntea „Cîntării Românieі“:

„Dacă dușmanul vostru va cere legăminte rușinoase dela voi, atunci mai bine muriți prin sabia lui, decît să fiți privitori împilării și ticăloșirii țării voastre.

Domnul părinților voștri însă, se va îndura de lacrămile slugilor sale și va ridică dintre voi pe cineva care va așeza iarăși pe urmașii voștri în volnicia și puterea de mai înainte“.

Simpla citire a acestui sublim legămînt arată din ce adîncuri de istorie și din a Cui îndurare față de neamul românesc au răsărit Căpitanul și Legiunea.

Din unghiul acestei perspective, se înțelege că **„Totul pentru Țară“** nu purcede în lupta electorală pentru a cuceri sau smulge voturi cum fac celelalte partide, ci pentru a complecta și prin voturile obținute dovada înaintea Neamului și a Regelui, în ce măsură s'au pătruns și se pătrund astăzi românii de bunăvestirea, pe care le-o aduce Legiunea.

Tot ce se știe și se poate spune, pînă acum, este faptul că românii dovedesc pretutindeni o mare resonanță sufletească înaintea acestei bunevestiri.

N. N. M.

ROLUL PRESEI IN VIAȚA ROMANEASCA*)

In ultima vreme viața românească a început să palpite într'un ritm mult mai viu, înțelegînd ca singură rolul presei, atît al acelei anumite prese, nefaste permanent trădătoare tip „Lumina“ din timpul războiului — pentru care autodafeurile s'au înălțat din cînd în cînd purificatoare cît și acelea al presei românești ce ia un avînt cumpănit. In concreto, azi avem o presă foarte bogată. Este semnificativ faptul că „Adevărul“ de exemplu a apărut la 1888 condus de rominul Alexandru Beldiman cu un program republican contra Regelui Carol I., și cu acest motto: să te ferești, romîne, de cui străin în casă“. Azi el este proprietatea unei soc e ăți care cu drept cuvînt a înlăturat acel motto .. Universul a apărut ca un ziar de informații, care încetul cu încetul a devenit un monitor de apărare a intereselor naționale în orice împrejurare. Despre acest ziar ca și despre Neamul Rominesc al d-lui N. Iorga se poate spune fără îndoială că a avut un rol distinct în viața românească prin aderența continuă la marile idei ce au străbătut inimile românești. Mai apar—fondurile sunt suspecte,—încă o serie de cotidiane dintre care unele cu vechi concepții de viață sau cu tendințe contrarii destinului rominesc, ne mărturisite decît printre rînduri, care se vor exclude din viața românească prin însăși păcatele lor. Astfel numai în Basarabia apar 14 cotidiane românești dintre care numai unul: Romînia Creștină, cu adevărat rominesc față de 70 minoritare sub conducerea unor indivizi aparținînd unui popor fără stare civilă, în cît ziaristul american Upton Clark, într'o lucrare despre această provincie arată ca tip al presei românești! de acolo, ziarele „Besarabscaia Slovo“, „Besarabscaia Pocita“, Unserzeit“ „Golos“! Dervișii condeiului, cum îi numește d-l Mehedinți pe unii gazetari, au împînzit mai ales această provincie. Iar în Ardeal, citează d-l Goga pe scriitorul ungur Gyorgy Loyoș sunt 147 tipografii maghiare față de 80 românești și 54 cotidiane maghiare față de cele 15 dinaintea alipirii. Deasemeni, o mulțime de cotidiane sau periodice provinciale care fac serviciul lor pentru o regiune sau pentru o profesiune distinctă, de multe ori cu o purtare mai cinstită decît a multor ziare de capitală.

In altimul timp presa legionară care ar putea singură forma un subiect pentru o conferință, în frunte cu „Libertatea“ Protopopului Ioan Moța din Orăștie care apare de 35 de ani și cu cotidianul „Buna Vestire“, a adus în viața românească un dinamism creator care tinde să distrugă mentalitatea aceea care transforma ziarul într'o tarabă. Dela un capăt la altul al țării această presă predică o reîntoarcere imediată la evanghelie și patrie, la jertfă și muncă, la pîne și dreptate pentru românii oropsiți în propria lor țară, nervul motor fiind acel om, providențial, mănunchiu de suferințe și răbdare, îndrumătorul fără pereche către o nouă spiritualitate românească și creștină: „CĂPITANUL“.

In genere, rolul presei în viața românească a fost, cu excepțiile cunoscute, permanenta afirmare a ideii naționale. Ideea națională i-a dat naștere, ideea națională a făcut-o să crească, Ideea Națională a călăuzit-o pînă azi. Și dacă desvoltarea materială a unor gazete, precizează cu deosebită competență ziaristul Bacalbașa, se datorește unor streini, în schimb întregul progres din cîmpul vast al ideilor se datorește ziariștilor români. Presa românească a mers mînă în mînă cu istoria modernă românească. Deacurea poate tendințelor de îndatzare ale unei prese megalomane, buletin de interese personale—tip Sans Dieu Ni Patrie—presei care își înțelege rolul sfînt în pervertirea populară prin cultivarea trivialului și a senzaționalului. presei care a fost în toate timpurile un ferment de discordie și de dizolutie națională, presei care se adăpostește sub coviltirul anonimatului fără convingeri dar cu arginți. presei pornografice, relamă și revorver, românească prin decorativ, dictaturei lui Blumenfeld, i s'a opus totdeauna și azi mai mult ca oricînd presa misionară, presa onestă și împotriva duhului speculațiunilor, presa—fapt de cultură.

Rolul presei în viața românească se definește astfel pe un plan superior ca o catedră crucială de învățături morale, ca o arenă în care se pot desbate liber drepturile și datoriile românești pentru cristalizare noastră majoră, ca o filcă a bisericii creștine SINTEZA ROMINEASCĂ! Iar cuvîntul presei se definește ca o bună vestire pentru noul destin românesc, flacără verde pentru stejarii veacului.

Dem. Iliescu

*Ultima parte a conferinței cu acelaș nume ținute în sala Teatrului Moldavia sub auspiciile cercului N. Vaschide, la 21 Noemb. 1937

DE PRIN LUME ADUNATE...

„Noi ne-am ocupat

să discreditâm Clerul Goimilor și am făcut pînă acum mari progrese în acest sens: influența popilor asupra popoarelor scade pe zi ce trece. Astăzi libertatea conștiinței a fost proclamată pretutindeni. Prin urmare prăbușirea creștinismului nu mai e decît o chestie de cîțiva ani. Pentru moment, noi nu atacăm pe față bisericile existente, — ci, prin critici ipocrite, vom creia discordia în sînul lor. Presa noastră va denunța actele popilor, va pune în evidență incapacitatea lor, în terment lipsiți de orice scrupul,—și îi va umili, așa cum singură rasa noastră e capabilă să o facă“. Așa se exprimă Protocoalele înțelepților Sionului despre acțiunea ce urma să aibă loc împotriva Bisericii Creștine. Numai că toate planurile lor s'au prăbușit și biserica, pe care evreii credeau că o vor distruge în timp foarte scurt, se'nalță cu fiecare zi mai biruitoare. Vor înțelege slujitorii altarului cărui fapt se datorește, în prim rînd, această biruință ?..

Geniul mussolinian

nu s'a oprit la granițele Italiei. Cu aceiaș mare și adîncă înțelegere de care a dat dovadă Ducele în conducerea treburilor interne, și treburile externe s'au rezolvat la Quirinal cu mult tact și simț al realității. Una dintre cele mai grele probleme era aceia a mahomedanilor din coloniile italiene. Ei bine, Mussolini a luat sub ocrotirea sa întregul neam, căruia i-a dat posibilitatea ridicării de geamii, școli și universități mahomedane. In Abisinia, constituția dată de Duce prevede ritos o desăvîrșită libertate religioasă, judecata între Mahomedani prin codul și după legile Islamului, școli de rit mahomedan și de limba arabă, etc. Mussolini și-a dat seama mai bine decît oricine de respectul ce trebue să poarte altui popor și insiituțiunilor lui morale. Lucru pe care nu l-au înțeles marxiștii, satanele cu chip de om ale comunismului.

Mama lui Stalin

a lăsat la moartea sa un testament prin cere își ruga fiul să fie înmormîntată creștinește și să i se puie la căpătîi o cruce. Stalin însă nu a voit să țină seamă de această ultimă dorință a mamei sale și, rupîndu-i testamentul, a ars trupul aceleia care i-a dat naștere într'un crematoriu din Caucazia —unde locuia mamă-sa și unde el însuși fusese născut — i-a și adus cenușa la Moscova.

„Neues Leben“

se chema ziarul hoților din Varșovia pe care l-au descoperit polițiștii polonezi în urma unei percheziții la un azil de noapte. Acest ziar era condus de un evreu, fost student în drept al universității din Kiev și trata tot felul de chestiuni „științifice“ în legătură cu nobila meserie a furatului. Rubrici: cum se sparge o casă de bani, cum se fură o instituție, o casă particulară, corespondențe între hoți, Sfaturi technice, etc. Este semnificativ că și această întreprindere ziaristică era condusă tot de un evreu cara era desigur foarte talentat și care și-ar fi găsit oricînd post de șef redactor bine plătit pe Sărindarul bucureștean.

Livius Cernet

CÎNTECUL

„Pentru a putea să cînți, îți trebue o anumită stare sufletească. O armonie în sufletul tău.

Cel ce merge să-l fure pe cineva, acela nu poate cînta. Nici cel ce merge să facă o nedreptate. Nici cel al cărui suflet e ros de patimi și de vrăjmășie față de camaradul său. Și nici acela al cărui suflet e sterp de credință.

De aceia, voi, legionarii de azi sau de mîine. De nu veți putea cînta, să știți că este o boală care vă roade în adîncul ființei voastre sufletești sau că vremea ți-a turnat păcate peste sufletul curat; iar dacă nu le veți putea vindeca să vă dați deoparte și să vă lăsați locul vostru, celor ce vor putea cînta“.

C. Z. CODREANU

Din cartea „PENTRU LEGIONARI“

Strîngeți tot fierul vechi și-l dăruiți Legiunii!